

ροῦ πλὴν νοῦ . . . ἔτερον δὲ οὐδέν ἐστιν ὅμοιον οὐδενὶ Διο-
γένους 2.5-9 εἰ τούτων τι ἦν ἔτερον τοῦ ἐτέρου, ἔτερον
ὄν τῇ ἰδίᾳ φύσει . . . οὔτε ὠφέλησις τῷ ἐτέρῳ <γενέσθαι ἀπὸ
τοῦ ἐτέρου> οὔτε βλάβη 5.6-7 μετέχει δὲ οὐδὲ ἐν ὁμοίως τὸ
ἔτερον τῷ ἐτέρῳ 5.18 οὐ μέντοι ἀτρεκέως γε ὅμοιον οὐδὲν
οἶόν τε γενέσθαι τῶν ἑτεροιοιμένων ἔτερον τῷ ἐτέρῳ,
πρὶν τὸ αὐτὸ γένηται 6.9-14-20-31-36-40-41 ἔτεραι (sc. φλέ-
βες) δ' ὀλίγον ἀνωτέρω . . . ἔτεραι δὲ λεπτότεραι ἀπὸ τῶν
πρώτων φλεβῶν τείνουσιν . . . ἐτέρα δὲ εἴσω τοῦ μηροῦ . . .
ἔστι δ' ἐτέρα φλέψ ἐν τῷ τραχήλῳ . . . ἔτεραι ὀλίγον ἐλάτ-
τους . . . τείνουσι δὲ καὶ ὑπὸ τοὺς μαστοὺς ἀπὸ τούτων ἔτεραι.
ἔτεραι δ' εἰσὶν αἱ ἀπὸ ἑκατέρας τείνουσαι διὰ τοῦ νωτιαίου
μυελοῦ . . . ἔτεραι δ' ὑπὸ τὸ δέρμα Δημόκριτος 114 βέλτερον
ὕφ' ἐτέρου ἢ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐπαινέεσθαι 245 οὐκ ἂν ἐκώλυνον οἱ
νόμοι ζῆν ἕκαστον κατ' ἰδίην ἐξουσίην, εἰ μὴ ἔτερος ἔτερον
ἐλυμαίνετο 266.4 αὐτὸν ἐφ' ἐτεροισι γίγνεσθαι 275 τὴν δὲ
ἀποτυχίην ἀνυπέρθετον ἐτέρῃ ὁδύνῃ.

ἐτήτυμος (συνών. ἀληθής). 'Αληθινὸς/πραγματικός, true/real,
Παρμενίδης 8.18 τὴν δ' ὥστε πέλειν καὶ ἐτήτυμον εἶναι.
Πρβλ. ἔτυμος.

ἔτος (συνών. ἐνιαυτός). "Ἔτος, year, Ξενοφάνης 22 πόσα τοι
ἔτε' ἐστὶ Μέλισσος 7(2) μυρίοις ἔτεσιν Δημόκριτος 5 συν-
τετάχθαι . . . τὸν Μικρὸν διάκοσμον ἔτεσιν ὕστερον τῆς 'Ι-
λίου ἀλώσεως τριάκοντα καὶ ἑπτακοσίοις.

ἔτυμος (συνών. ἀληθής). 'Αληθινὸς/πραγματικός, true/actual,
Ξενοφάνης 35 ταῦτα δεδοξάσθω μὲν εὐκότα τοῖς ἐτύμοισι.
Πρβλ. ἐτήτυμος.

ἐτύμως. 'Αληθῶς, truly, Ξενοφάνης 8 εἵπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ'
οἶδα λέγειν ἐτύμως. Πρβλ. ἐτεῆ.

εὖ (ἀντίθ. κακῶς). Καλὰ/ὀρθά, well/rightly, 'Ηρακλειτος 35
χρή γὰρ εὖ μάλα πολλῶν ἱστορας φιλοσόφους ἄνδρας εἶναι 'Εμπε-
δοκλῆς 23.2 ἀνέρες ἀμφὶ τέχνης ὑπὸ μήτιος εὖ δεδαῶτε Δημόκρι-
τος 2 τὸ εὖ λογίζεσθαι, τὸ εὖ λέγειν καὶ τὸ πράττειν ἃ δεῖ

95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρονέουσι μέγα δύνανται, οἱ ξυνιᾶσι τιμώμενοι 96 χαριστικός οὐχ ὁ βλέπων πρὸς τὴν ἀμοιβήν, ἀλλ' ὁ εὖ δοῶν προηρημένος 252 τὰ κατὰ τὴν πόλιν χρεῶν τῶν λοιπῶν μέγιστα ἡγεῖσθαι, ὅπως ἄξεται εὖ . . . πόλις γὰρ εὖ ἀγομένη μεγίστη ὀρθωσίς ἐστι. || Δημόκριτος 248 ὅταν αὐτοὶ βούλωνται πάσχειν εὖ 265 τῶν ἡμαρτημένων ἄνθρωποι μεμνέαται μᾶλλον ἢ τῶν εὖ πεποιημένων . . . οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ ἡρέθη ὥς κακῶς ποιήσων ἀλλ' ὥς εὖ. Πρβλ. (εὖ) πάσχειν, (εὖ) ποιεῖν.

εὐαγής. Ὁρθόπρος/λαμπρός, bright, Παρμενίδης 10.2 καθαθαράς εὖ α γ έ ο ς ἡελίοιο λαμπάδος.

εὐγένεια. Εὐγένεια, nobility/excellence, Δημόκριτος 57 κτηνέων μὲν εὖ γ έ ν ε ι α ἢ τοῦ σκῆνεος εὐσθένεια, ἀνθρώπων δὲ ἢ τοῦ ἥθεος εὐτροπία.

εὐγνώμων. Συνετός, prudent/sensible, Δημόκριτος 231 εὐ γ ν ώ μ ω ν ὁ μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει.

εὐδαιμονεῖν (συνών. εὐθυμεῖν, ἀντίθ. δυσθυμεῖν). Εὐδαιμονῶ/εὐτυχῶ, prosper/be happy, Δημόκριτος 40 οὔτε σώμασιν οὔτε χρήμασιν εὖ δ α ι μ ο ν ο ὦ σ ι ν ἄνθρωποι, ἀλλ' ὀρθοσύνη καὶ πολυφροσύνη. Πρβλ. εὐτυχεῖν, ἀτυχεῖν, δυστυχεῖν.

εὐδαιμονία (συνών. εὐθυμία, ἀντίθ. κακοδαιμονία, δυστυχία). Εὐδαιμονία/εὐτυχία, prosperity/happiness, Δημόκριτος 170 εὖ δ α ι μ ο ν ί η ψυχῆς καὶ κακοδαιμονία 171 εὖ δ α ι μ ο ν ί η οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδὲ ἐν χρουσῶ. || Δημόκριτος 251 ἢ ἐν δημοκρατίῃ πενία τῆς παρὰ τοῖς δυνάστησι καλεομένης εὖ δ α ι μ ο ν ί η ς . . . αἰρετωτέρη. Πρβλ. εὐτυχία, ὄλβος.

εὐδειν. Κοιμῶμαι, sleep, Ἡράκλειτος 1 τοὺς δὲ ἄλλους ἀνθρώπους λανθάνειν ὅκόσα ἐγερθέντες ποιοῦσιν ὅκωσπερ ὅκόσα εὖ δ ο ν τ ε ς ἐπιλανθάνονται 21 θάνατός ἐστιν ὅκόσα ἐγερθέντες ὀρέομεν, ὅκόσα δὲ εὖ δ ο ν τ ε ς ὕπνος 26 ἄνθρωπος . . . ζῶν δὲ ἄπτεται τεθνεῶτος εὖ δ ω ν, ἐγρηγορῶς ἄπτεται εὖ δ ο ν τ ο ς. Πρβλ. καθεύδειν.